

Gửi lại

mùa hè...

Ngang qua góc phố quen, ánh mắt bỗng chạm vào những cánh hoa đỏ thắm im ắng dưới vạt đường. Thảng thốt thấy phượng nở, phượng rơi... không ở nơi sân trường!

Đây có lẽ là một mùa hè không bao giờ quên của thầy trò Võ Trường Toản. Bởi lẽ chúng ta còn chưa kịp nói lời tạm biệt. Tấm giấy khen chưa kịp trao tay, chưa kịp cùng nhau trong khung hình rực đỏ màu hoa ấy. Và nụ cười, ánh mắt bạn bè thân yêu...

Vội vã chia tay với bảng đen, phấn trắng, với khung cửa lớp ngăn ngắt màu xanh cây lá. Cả một khung trời hoa mộng...

Thương quá trò ơi!

Hạ cuối - tắt bật hành trang kiến thức cho mùa thi

Hạ cuối - đọng đầy kỉ niệm với mái trường, thầy cô, bè bạn.

Vẫn là như thế, mỗi khi hạ về.

Vậy mà nay, kí ức của trò như nặng thêm từ những nỗi lo “cách li, phong tỏa, giãn cách, trực tuyến...”. Đại dịch Covid 19 lại bùng phát đã lấy đi những tháng ngày bình yên của đất nước mình. Như mọi người, ai cũng có nỗi sợ hãi, lo lắng

Trò có thêm sự hụt hẫng, nuối tiếc một mùa hè chẳng trọn những tâm tư... Dẫu biết rằng còn đó những âu lo, nhưng trò ơi càng khó khăn, trở ngại con người càng trở nên mạnh mẽ. Ở ngoài kia, những “thiên thần áo trắng” ngày đêm làm nhiệm vụ quên mình, những bóng áo xanh bám trụ từng giây từng phút trên tuyến đường chốt chặn, bóng dáng nhỏ nhoi của hàng trăm tình nguyện viên hỗ trợ khai báo, xét nghiệm và cả những tin nhắn ủng hộ việc mua vacxin phòng chống dịch.

Cả nước đoàn kết với tinh thần “*chống dịch như chống giặc*”. Đó sẽ là nguồn sức mạnh tinh thần to lớn để vượt qua những ngày tháng đầy thử thách. Và giữ mãi một niềm tin, sẽ đón trò trong mùa tựu trường, ngày vinh quy, khi phượng lại mơn mẫm màu xanh non...

“*Gửi lại... mùa hè*” sẽ giữ lại cho thầy và trò những cảm xúc dâng lên từ chính trái tim mình, trong một năm học thật khó quên...

Ban biên tập

